

CATACCRAC

Semper Pro Operario

Núm. 177

Via Laietana 57, 4t 3a, Barcelona (08003) Tel 93 317 31 51

Octubre 2014

AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE CATALUNYA

DESNONATS

L'any 2009 (en plena crisi), la Generalitat va comprar, a Immobiliària Colonial (La Caixa, "one more time") l'edifici del carrer Fontanella 6-8 (Agència Tributària de Catalunya) per 60 milions d'euros.

Ja abans (12.11.07), quan la finca encara no era de la Generalitat, es varen pagar a l'empresa "Pretrixol 6 Arquitectes SLP" 185.250,60 euros per la direcció de les obres de reforma de l'ATC.

Més endavant (02.09.09) s'adjudica una nova direcció d'obres a la mateixa empresa, aquest cop per valor de 136.493,77 euros.

Finalment l'obra s'adjudica, a una empresa anomenada Novantia Integral SA, el mateix any 2009 per 1.783.801,05 euros (les obres acaben el novembre de 2010).

L'any 2013, el Govern autoritza la venda del mateix edifici a una altra empresa: Benetach Investment BV, l'únic soci de la qual és Ziscal Inversiones 2012 SL, per 24.975.095 euros, dels quals cal descomptar la quantitat que va haver de pagar per redimir un cens que gravava la finca, 5.500.000 euros. És a dir, el preu obtingut per la venda és de 19.475.095 euros.

És a dir, en aquest edifici la Generalitat s'hi ha gastat 62.105.544,82 euros i n'ha obtingut 19.475.095. La qual cosa dóna una pèrdua de 42.630.449,82 euros. Que bons que són els gestors del patrimoni de la Generalitat fent números i negocis.

La cosa no acaba aquí. El mateix edifici venut es va llogar per un període de 20 anys, que suposava una despesa en lloguers durant aquest període i suposant que no hi hagués actualització de la renda que es paga (que sí que n'hi ha) de 49.801.930,20 euros (IVA inclòs)

Ara, pel que sembla, l'amo de Mango, Isaak Andic, el que deia que els funcionaris calia que poguessin ésser acomiadats y que se'ls hi havia de posar retribucions variables, ha decidit establir-se al centre de Barcelona i quedar-se l'edifici de Fontanella.

Com es tracta del paio més ric de Catalunya, naturalment el Govern està al seu servei. Per tant, res hi fa que encara no fa un any s'hagués subscrit un contracte d'arrendament per 20 anys. Ara es resol i punt. Naturalment, s'haurà de pagar la corresponent indemnització per resolució anticipada (explícita o implícitament, però d'una forma o altra caldrà, un cop més, pagar a fons perdut).

Com que hi ha pressa (suposem que per part de l'empresari), cal desallotjar ràpid, que fem nosa. Per tant, és probable que les primeres plantes saltin abans, probablement també a un lloc provisional on ens hi gastarem també un dineral per adaptar-lo i, posteriorment abandonar-lo. Finalment tots ben lluny, a fregar del Llobregat. Tot són avantatges, no ja pels propis treballadors, que a ben segur haurem d'incrementar el nostre capítol de despeses de transport i de temps de dedicació a la feina (és a dir, treballar més i cobrar menys) sinó pels mateixos ciutadans, que s'hauran de desplaçar a Pernambuco per a fer les seves gestions. Clar que per aquest Govern, els ciutadans comparteixen els darrers llocs de les seves prioritats juntament amb els empleats de la Generalitat.

Per a l'Administració total, serà un nou contracte d'arrendament, igual o més oneros que el d'ara, una nova i costosa remodelació d'un edifici que serà de lloguer (inversió en béns aliens). Un trasllat de cost considerable, especialment dels serveis informàtics. Però no hi ha problema, paguem els ciutadans i, si les queixes pugen de to, sempre podrem dir que la culpa la té Madrid.

Al final però, igual no passa res. Si llegim atentament el missatge de la nostra Directora veiem que es tracta d'un "*insistent rumor*", que "*la decisió encara no s'ha pres*".

Més endavant però diu: "*el canvi d'ubicació respondria a les polítiques d'estalvi que la Direcció General del Patrimoni de la Generalitat duu a terme*". Segurament es tracta de polítiques com la de comprar per 60 milions i vendre per 19 com hem vist al principi. A ben segur, que amb els potents mitjans de reclutament de personal del Departament d'Economia, a la Direcció General de Patrimoni el directiu més ruc és premi Nobel d'Economia.

En diu també la nostra Directora: "*El lloguer que es paga és elevat*". Nosaltres ens preguntem... ¿i no ho era fa menys d'un any, quan es va signar el contracte d'arrendament d'aquest edifici?. Ah!, deu ser que, aquests de la Direcció General de Patrimoni varen fer malament els números. Tant és, no per això van a dimitir o a ser destituïts els responsables, no els hi digueu res, que són gent molt sentida i de llàgrima fàcil.

"*L'esmentada Direcció General del Patrimoni està buscant altres ubicacions*". Tremola. Amb els antecedents citats, acabarem treballant a les coves del Salnitre de Montserrat i pagant un lloguer com si estiguéssim al bell mig de la plaça Catalunya.

Quin tant per cent del deute de la Generalitat s'ha reduït amb la venda de tot el patrimoni immobiliari? A ben segur que no arriba a l'1%. Cal preguntar-se doncs, ¿és la finalitat d'aquesta dilapidació del patrimoni públic veritablement la de reduir el deute? ¿No serà que

CATAC **CRA** **C**

més aviat es tracta de regalar aquest patrimoni, a preu de saldo, als que veritablement tenen poder en aquest país, el poder econòmic, al servei del qual està el Govern d'aquest país?